

כנפי ה"בואינג" שד "סבנה", נשאו את שתיהן חזרה למולדתן האי-חח. לבד, ללא הגברים שאהבו. שתי צעירות על סף חיתון. שתי נשים וגורל אחד. זו חוטפת — זו חטופה, אך שתיהן שביות ולכודות בחברה שבה דת מהווה מכשול לאהבה, במיתוס שאין להן שליטה עליו, שהועיד לאחת את תפקיד ה"כובשת" ולי-שניה את תפקיד ה"משחררת". בניגוד לרצונן ולדעתן. אילו רצה מישהו לגלם בשתי דמויות

את סיפור כל העימות שבין שני עמיהן. לא היה מיטיב ליצור בדמיונו הפרוע ביו-תר שתי דמויות יותר חיות ויותר סמליות מאשר שתיים אלה. בכוחו, בעכו, נקרע איסחאק הלסה, בין אהבתו לבתו לבין רגש הכבוד להתנער ממעשיה, כדי שלא יזהו אותו עמה. לרגע היה מוכן להצהיר כי הוא נכון לקרעה לגורים כמו ידיו. וכעבור רגע, כשנחה דעתו, התעוררה בו תשוקה עזה לראותה, את הבת שחשפה בפומבי את הקונפליקט שקרע את נפשה כל חייה, כמי שחיה זרה בחברה של יהודים, שעה שהצהירה

כי ברצונה להתגייר ולהמיר את שמה מתרו לתרצה. "אני רוצה לראות אותה", אמר איסחאק ומיהר להתנצל, "לא בגלל שהחיים שלה מעניינים אותי. זה לא איכפת לי בכלל. אבל אני האבא שלה. מה שאני אצליח להוציא ממנה אף אחד לא יצליח... איך בחורה ממשפחה מפורסמת בכל המזרח התיכון כמו הלסה, עושה דבר כזה?" ואמא, נדיה הלסה, ששיער תום ארוך גולש על כתפיה, אינה יכולה עוד לעצור את רגשות האם שבה: "רק שלא ישלחו אותה לירדן. שישאירו אותה בארץ. כאן

יותר טוב. אולי אפשר לשלם כסף בשביל שהיא לא תשב בבית-הסוהר? חבל שהיא סתם תבזבז את החיים ולא תעשה כלום." אמא נדיה שוקעת בחלומות מתוקים בהקיץ: "אנחנו נשלם כסף והיא תצא... ואז נוכל להשיג עליה יותר טוב."

"היא לא

שנאה ערבים..."

ל יד דלת חדרה של מרי, בבית-החולים תל-השומר, ניצב ג'וני אני

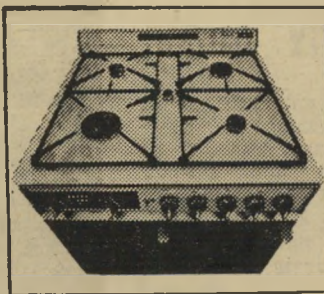

תנור בישול **אמקור 1500**

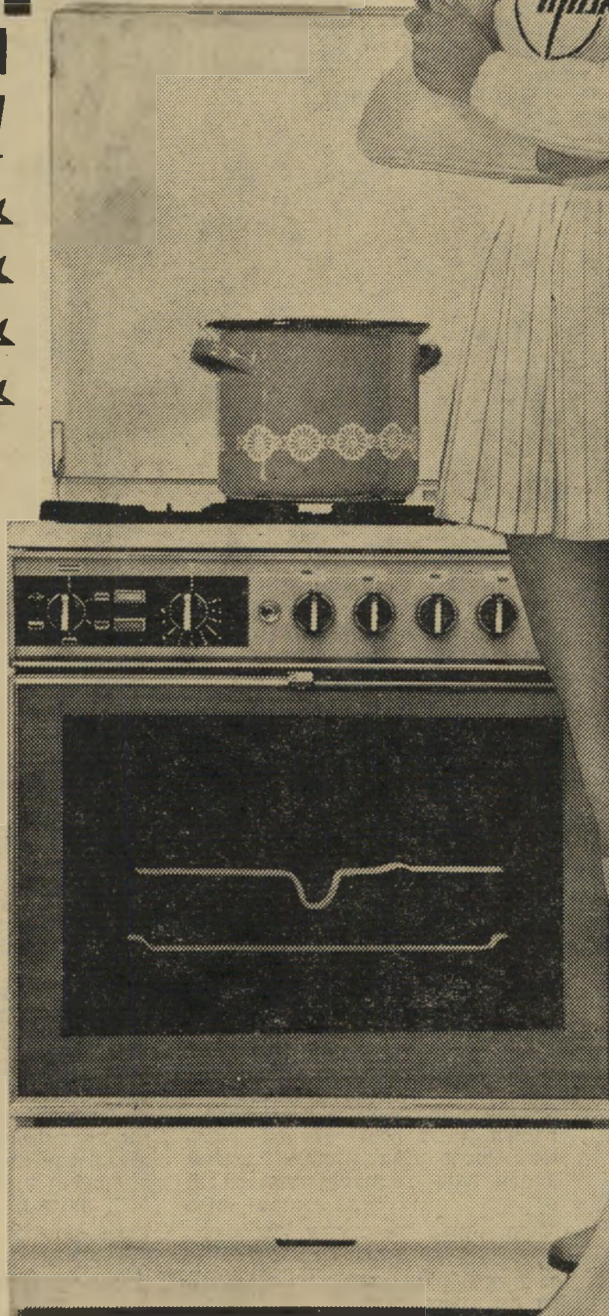
**תנור היוקרה
לזוגות צעירים**

- ☆ 5 להבות גז
- ☆ ידע צופתי
- ☆ עיצוב מהודר
- ☆ אחד ת-8 דגמי **אמקור**

**יתרון חשוב:
שרות אמקא**

המפיצים: **אמקא**
וסוחרים מורשים

המועד
הנבחר
1972

לי תמכור רק